

محرومیت از تحصیل و...

«ص ۳»

مریم جامی، دانشجو...

«ص ۳»

تدوام کار سازمان ملل بدون حضور زنان در افغانستان همدستی با آپارتاید جنسیتی است

«صفحه ۲»

کاهش آمار مرگ و میر مادران

در هنگام ولادت در شفاخانهی نسایی ولادی هرات

مرگ و میر مادران به یک فیصد رسیده است. محمد آصف کبیر، سخنگوی صحت عامه ولایت هرات می گوید که افزایش یا کاهش آمار ادامه ص ۳

خبرگزاری زنان افغان: مطابق به گفته های سازمان جهانی بهداشت، افغانستان کشوری است که به دلیل کمبود قابله از نظر مرگ و میر مادران، در جهان مقام اول را دارد. همچنان بر اساس آمار ارائه شده توسط وزارت صحت عامه در سال گذشته، ۳۵ هزار قابله در این وزارت به ثبت رسیده بود که تنها برای حدود ۶ هزار تن از آنان زمینهی کار وجود داشت. اما اکنون مسوولان صحتی در شفاخانهی نسایی ولادی هرات می گویند که امسال به دلیل افزایش خدمات بهداشتی در این ولایت، آمار

یک زن در پکتیکا

سربریده شد

منابع محلی در ولایت پکتیکا می گویند یک زن درین ولایت سر بریده شده است. به گفتهی منابع، این زن در ولسوالی زیروک این ولایت توسط شوهرش با چاقو مورد حمله قرار گرفته سپس سر بریده شده است. انگیزهی این رویداد تاکنون مشخص نیست اما پس از سلطهی دوباره طالبان، در نبود نهادهای مستقل حامیان حقوق زنان خشونت های خانوادگی و قتل زنان نیز افزایش یافته و عاملین آن نیز مورد پیگرد قرار نمی گیرند. مرگ مرموز، خشونت و قتل زنان اخیرا به دلیل مشکلات خانوادگی افزایش یافته است. در تازه ترین مورد پولیس طالبان در ولایت ارزگان از پیدا شدن جسد یک دختر هفده ساله نیز خبر دادند.

تداوم کار سازمان ملل بدون حضور زنان در افغانستان همدستی با آپارتاید جنسیتی است

اعتراضی زنان افغانستان، بار دیگر به شدت خواستار موضع جدی تر این سازمان در دفاع از حقوق زنان شدند و تاکید کردند که «وقت آن است که این نهادها فعالیتهای خود را در افغانستان به حالت تعلیق در آورند و تا زمانی که زنان اجازه کار نیافته اند، از هرگونه تعامل بی قید و شرط با طالبان خودداری کرده و از تمام ابزارها و اهرم ها برای پاسخگویی طالبان در قبال موارد نقض حقوق بشر استفاده کنند.»

زنان معترض همچنان گفته است که وضعیت افغانستان تنها یک فاجعه انسانی نیست بلکه یک بحران عمیق حقوق بشری است. آنها گفتند که عدم موضع قاطع جامعه بین المللی به خصوص سازمان ملل، تأیید ضمنی آپارتاید جنسیتی طالبان و توهین به کرامت انسانی زنان افغانستان است.

خود در افغانستان میپذیرد. آنان همچنان یادآور شدند که «این عملکرد جامعه بین المللی و سازمان ملل باعث شده است تا طالبان با جرات بیشتر حملات خود علیه حقوق زنان را با معافیت از حسابدگی و مجازات ادامه دهند.»

معنی دار زنان را زیر سؤال میبرد. زنان معترض در ادامه گفته است که این نخستین بار نیست که جامعه بین المللی، از جمله سازمان ملل متحد، با طالبان مذاکره کرده، به خواستههای این گروه تمکین و محدودیتهای وضع شده از سوی آنان را به منظور بقای

این سازمان در افغانستان، اجازه بدهد تا به دستورات طالبان، به بهانهی توزیع کمکهای بشری عمل کنند. ائتلاف جنبش های اعتراضی زنان معترض این تصمیم سازمان ملل با این وجود اخیراً تصمیم گرفته است تا یک بار دیگر به فرمانهای سرکوبگرانهی طالبان تمکین کرده و به نهادهای مختلف

جنسیتی آنها از روی بیش از ۴۰ حکمی که برای محدود کردن حقوق زنان صادر کرده اند مشهور است. زنان معترض می گویند که سازمان ملل با این وجود اخیراً تصمیم گرفته است تا یک بار دیگر به فرمانهای سرکوبگرانهی طالبان تمکین کرده و به نهادهای مختلف

خبرگزاری زنان افغان: ائتلاف جنبش های اعتراضی زنان افغانستان با صدور اعلامیه ای تداوم کارسازمان ملل بدون حضور زنان در افغانستان را همدستی این سازمان با آپارتاید جنسیتی عنوان کرده و خواستار موضع قاطع سازمان ملل بر علیه طالبان شدند. این ائتلاف با صدور اعلامیه ای با انتقاد از عملکرد سازمان ملل در برابر محدودیت های روز افزون طالبان بر زنان، به اتخاذ یک موضع جدی تر این سازمان برای دفاع از حقوق زنان تاکید کردند.

در اعلامیه آمده است که «ممنوعیت استخدام زنان توسط گروه طالبان در دفاتر سازمان ملل متحد در ماه اپریل، یک حرکت کاملاً قابل پیش بینی بود. چون این گروه سرکوب زنان و دور نگهداشتن آنها از زندگی عمومی را در اولویت حاکمیت استبدادی خود قرار داده و آپارتاید

«ما مردم افغانستان از این وضعیت و این بی توجهی نهاد های حقوق بشری به وضعیت موجود در افغانستان خسته شده ایم و به عنوان اعتراض و عدالت خواهی خواسته های مان را فریاد میزنیم که سازمان ملل باید به تعاملات ننگین و روابط مخفیانه خود با طالبان خاتمه بدهد و بیشتر از این به شعور مردم افغانستان توهین نکنند.»

معترضان همچنان تاکید کردند که مردم افغانستان هرگز گروه تروریستی طالب را به رسمیت نمی شناسند. این اعتراضات در حالیست که معترضان می گویند برگزاری نشست های بی نتیجهی بین المللی هرچند بی نتیجه اما به مشروعیت بخشی به طالبان کمک می کند و طالبان به عنوان یک گروه تروریستی با مرتکب شدن جنایات ضد بشری شایستهی مشروعیت بخشی و حکومتداری در افغانستان نیستند.

طالبان انواع قتل، ترور و تجاوز را مشروع دانسته و بازداشت، شکنجه، اعترافات اجباری از دستگیر شدگان را افزایش می دهند و همه روزه مشکلات و فشار بر مردم افغانستان را بیشتر می کنند. زنان می گویند که از این وضعیت «خفت بار» به ستوه آمده اند و در یک بحران عمیق و بی سرنوشتی محض بسر می برند.

زیر نام کمک های بشری دوستانه برای طالبان ارسال میکنند. به گفتهی زنان معترض همین رفتار دوگانهی جامعه جهانی باعث «وقیح تر شدن این تروریستان» شده به طوریکه دیگر نه در خفا بلکه به صورت علنی مرتکب جنایات حقوق بشری می شوند. در ادامهی این قطعنامه آمده است که محاکم صحرایی

از تمامی امکانات تحریم و تعاملات سیاسی شان را نیز کاملاً قطع می کردند. زنان معترض می گویند «برخلاف تصور سازمان ملل و جامعه جهانی نه تنها این گروه تروریستی را محروم نساختند و در تمامی این مدت سعی بر تقویت شان نیز داشته و همه روزه بر تعاملات خود با ایشان می افزایند و بسته های نقدی و غیرنقدی هفته وار را

سازمان ملل به تعاملات ننگین و مخفیانه با طالبان پایان دهد

جامعه جهانی که مدعی برابری جنسیتی و دفاع از حقوق بشر هستند به طور جدی و قاطعانه در برابر طالبان ایستاده شوند و برای دفاع از حق مردم افغانستان مطابق با موازین و قوانین منشور سازمان ملل متحد که افغانستان نیز عضویت آن را دارد اقدامی جدی و قاطع نمایند و مطابق با موازین و قوانین این گروه تروریستی را

خبرگزاری زنان افغان: زنان معترض اعضای شبکه مشارکت سیاسی زنان افغانستان در یک تجمع اعتراضی در برابر تعاملات سازمان ملل با طالبان واکنش نشان دادند.

این زنان معترض در شهر کابل در یک مکان سرپسته گردهم آمدند و شعارهای «آزادی، عدالت» و «bantaliban» طالبان را به رسمیت نشناسید» را سرداده و از سازمان ملل خواستند که از تعاملات با طالبان که منجر به نقض حقوق زنان می شود دست بکشند.

در اعلامیهی که از سوی زنان معترض اعضای شبکه مشارکت سیاسی زنان افغانستان منتشر شده آمده است که با توجه به مشکلات موجود در افغانستان و جنایات اعمال شده در ۲۲ ماه گذشته از طرف طالبان بر مردم افغانستان بخصوص زنان، توقع میرفت که سازمان ملل و

محرومیت از تحصیل و نگرانی دانش آموزان دختر از بسته ماندن مکاتب در فراه و بادغیس

خواهد گذاشت و زمانی که نیمی از بیکر جامعه از سلامت روان سالم برخوردار نباشند، جامعه‌ی سالمی نیز نخواهیم داشت. این در حالی است که بسته شدن مکاتب دخترانه با واکنش‌های ملی و بین‌المللی مواجه شده و برای بازگشایی آن، با این که از سوی نهادهای جهانی تاکید زیادی صورت گرفته است اما هنوزم دروازه‌های مکاتب بسته روی دختران بالاتر از صنف ششم بسته می‌باشد و به گفته‌ی سازمان حفاظت از کودکان، ۸۰ درصد دختران افغانستان از آموزش محروم شده‌اند.

وی می‌گوید: «در گذشته من برادرم را تشویق می‌کردم که درس بخواند اما حالا او می‌تواند مکتب برود ولی من رفتن اش را تماشا می‌کنم. نیاز دارم درس بخوانم و سطح آگاهی خود را بالا ببرم و استقلال مالی داشته باشم اما این همه را نمی‌توانم بدون علم بدست بیاورم و نمی‌خواهم سرنوشت مادران خود را ما دوباره تجربه کنیم». در همین حال، شماری از روانشناسان می‌گویند که اگر این وضعیت ادامه یابد بالای روان دختران تأثیرات منفی بجای

مراجعه کردم و چند جلسه است که با روانشناس خود از طریق آنلاین وقت می‌گیرم چون در ولایت ما نتوانستم از نزدیک به پیش روانشناس بروم». نزدیک به دو سال می‌شود دروازه‌های مکاتب به روی دختران بالاتر از صنف ششم بسته شده و اجازه‌ی حضور در صنف‌های درسی را ندارند. فرشته یک تن از دانش‌آموزان صنف دوازدهم در ولایت بادغیس می‌گوید، برایش سخت تمام می‌شود که برادرش مکتب می‌رود اما خودش حق درس خواندن را ندارد.

خبرگزاری زنان افغان: شماری از دانش‌آموزان دختر در ولایات فراه و بادغیس می‌گویند که از نامعلوم ماندن سرنوشت و آینده‌ی تحصیلی شان سخت نگران بوده و خواهان بازگشایی دوباره دروازه‌های مکاتب دخترانه به روی دختران بالاتر از صنف ششم می‌باشند. به گفته‌ی این دانش‌آموزان، بعد از بسته شدن مکاتب، تعدادی از آنان دچار مشکلات روحی و روانی شده و یا هم تن به ازدواج داده‌اند.

نگار احمدی، یک تن از دانش‌آموزان صنف دهم در فراه می‌گوید که بسته شدن مکاتب باعث شده است که انگیزه‌ی خود را بخاطر داشتن یک آینده‌ی بهتر از دست داده و از لحاظ روحی دچار افسردگی شده است. وی می‌گوید: «به تائیمی که مکتب می‌رفتم حالا هر روز بیکار به خانه نشسته‌ام و این موضوع وضعیت روحی را بسیار خراب می‌کند تا این که بخاطر نجات از افسردگی به روانشناس

یک مدرسه دینی ویژه زنان در ولسوالی ورس ایجاد شد

می‌گویند حالا که دختران شان از رفتن به مکتب و دانشگاه بازمانده‌اند تلاش می‌کنند زمینه‌ی تعلیم آنرا در این مدرسه دینی فراهم کنند. ورس یکی از ولایات دور است بامیان است که بیشترین باشندگان آن را خانواده‌های فقیر تشکیل می‌دهند.

یک مدرسه دینی ویژه زنان در منطقه تگاب‌غار از مربوطات ولسوالی ورس ولایت بامیان ایجاد شد. منابع به خبرگزاری زنان افغان می‌گویند هزینه ساخت این مدرسه از سوی باشندگان این منطقه پرداخت می‌شود. شماری از باشندگان تگاب‌غار

کاهش آمار مرگ و میر مادران...

مادران در دوران بارداری و استفاده از طب سنتی برای انجام ولادت‌ها و انجام ولادت‌های خانه‌گی از دلایل عمده‌ی افزایش مرگ و میر مادران در افغانستان است.

کمتر از یک فیصد می‌شود. در همین حال شماری از متخصصان نسایی ولادی می‌گویند که ازدواج‌های قبل از سن بخاطر عنعنات و اقتصاد ضعیف، غذای نا کافی برای

مرگ و میر مادران نیاز به سروی‌های پنج ساله دارد اما به دلیل تامین امنیت و دسترسی آسان تر به خدمات صحتی این آمار بصورت تقریبی نسبت به سال‌های گذشته در هرات کاهش داشته است.

گفته می‌شود که همه ساله در افغانستان، از هر صد هزار مادر، حدود ۶۳۷ تن آنان از اثر مشکلات نسایی و ولادی جان‌شان را از دست می‌دهند.

سعیده سعید آمر شفاخانه‌ی نسایی ولادی هرات می‌گوید که در این شفاخانه یازده تریتر متخصص نسایی ولادی و ۵۳ قابله وجود دارد که در سال گذشته، ۲۴ هزار و ۹۶۴ ولادت انجام شده و از این میان، ۲۵ واقعه فوتی مادران می‌باشد که

مریم جامی، دانشجو دانشگاه هرات

برنده‌ی بورسیه حقوق بشر دانشگاه کلمبیا در امریکا

نیویورک در بافلو و دانشگاه کورنل را بدست آورد. این در حالی است که نزدیک به دو سال می‌شود دختران در افغانستان از حق تحصیل محروم مانده‌اند. دانشگاه‌ها به روی دختران دانش‌جو بسته می‌باشد و دختران دانش‌آموز بالاتر از صنف ششم نمی‌توانند مکتب بروند.

است. این بورسیه صد هزار دالر ارزش داشته و برای افرادی که پتانسیل و تعهد فوق‌العاده در زمینه حقوق بشر بین‌المللی دارند، اهدا می‌شود.

در همین حال چندی پیش فرید رازقی از ولایت هرات موفق شد که همزمان قبولی چهار بورسیه کامل از دانشگاه هاروارد، دانشگاه کلمبیا، دانشگاه دولتی

خبرگزاری زنان افغان: مریم جامی، یک تن از دانش‌جویان دانشگاه هرات، توانسته است بورسیه کارشناسی ارشد حقوق بشر دانشگاه کلمبیا در امریکا را بدست بیاورد.

خانم جامی متولد ولایت هرات و فارغ‌التحصیل از دانشکده‌ی حقوق دانشگاه هرات می‌باشد که به تازگی نخستین ماستری‌اش را در رشته حقوق بشر در دانشگاه پیتسبرگ در ایالت پنسیلوانیای امریکا به پایان رساند است.

وی می‌گوید که در سال‌های گذشته، مقالات علمی او در زمینه حقوق بشر در نشریه‌های مختلف بین‌المللی منتشر شده

The Taliban Police Arrest A Boy and Girl in Samangan Province on Charges of Being in Love

(Afghan Women's News Agency) - A boy and a girl who loved each other and ran away from their homes with the intention of getting married and wanted to get married in another province far from the reach of their families were arrested by the Taliban police in Kholm district of Samangan province on charges of running away from home. Abdul Shukur, the press officer of the Taliban Police Command in Samangan, says that these two people are the main residents of Argo District, Badakhshan Province, in northeastern Afghanistan. He says that the 28-year-

old boy and the 18-year-old girl ran away from Badakhshan province with the intention of getting married and wanted to go to Balkh province in northern Afghanistan, but they were arrested on Sunday, May 21, from Kholm district, Samangan province. According to the Taliban, they have been handed over to the judicial institutions of this group. Before this, many cases of arrests on charges of running away from home have been reported by the Taliban, and the Taliban group often whips such people in public.

By Promoting Informal Schools, the United Nations Should Not Lay the Groundwork for the Continuation of Taliban Rule

(Afghan Women's News Agency) - The Purple Saturdays protest movement reacted to UNICEF's program to speed up the process of girls' education and called it a foundation for the continuation of Taliban rule. By publishing a statement, this movement says that the United Nations, especially the United Nations Children's Fund (UNICEF), although according to the UN Charter and their work policies, they must support the right to education for girls and put the necessary pressure on the Taliban to reopen schools. but

on the contrary, by activating informal educational centers, they aim to promote and spread out-of-date and irregular education, which has a negative impact on the half-life body of education in the country. This movement adds that it has been nearly two years since the Taliban group closed the school gates to female students and gave a negative response to the request of Afghans to reopen schools and universities for girls. In addition, it is stated: The partner organizations under the United Nations and UNICEF should not

create an environment for the continuation of the rule of the Taliban group by activating informal educational centers and supporting primitive and irregular education, which has a negative impact on the future of education and the fate of millions of female students. This movement has stressed that these actions of the United Nations support the misogynistic policies of the Taliban. "The Purple Saturdays movement condemns the policy of irregular promotion and acceleration of the education process (completion of two years of school in one

year intensively) by the United Nations and its affiliated institutions in Afghanistan. It considers such actions to support the anti-woman and anti-knowledge policy of the Taliban group." After the Taliban banned girls' education, the United Nations Children's Fund (UNICEF) created intensive education programs for out-of-school girls by setting up Rapid Education Centers. UNAMA recently announced that through this program, students complete the two-year school curriculum in one year and in an intensive manner.